

РЕШЕНИЕ

№ 594

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10664** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.72, ал.4 от Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от ГДБОП - МВР, чрез главен юрк. Д. срещу решение № 3593 от 28.09.2022 г. по анд № 16915/2021 г. на СРС, НО, 104 състав. С оспореното решение е отменена Заповед за задържане на лице рег. № 12663з – 220/04.11.2021 г., издадена от инспектор в ГДБОП - МВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР на Б. Т. А. е наложена принудителна административна мярка „задържане за срок от 24 часа“.

В касационната жалба е посочено, че постановеното решение е неправилно, необосновано, поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Счита, че изводите на СРС за немотивираност на акта са неправилни. Моли се оспореното решение да бъде отменено, като бъде оставена в сила издадената заповед за задържане. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не се явява, представлява се от юрисконсулт Д., която поддържа жалбата по съображенията изложени в същата. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Б. А., не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура, счита касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, Х. КС, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е отменил като незаконосъобразна, противоречаща на материалния закон и на целта на закона Заповед за задържане на рег. № 12663з – 220/04.11.2021 г., издадена от инспектор в ГДБОП - МВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР на Б. Т. А. е наложена принудителна административна мярка „задържане за срок от 24 часа“, във връзка с данни за извършено престъпление.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

От доказателствата по преписката, се установява, че по отношение на задържаното лице - Б. Т. А. са налице данни, че е извършил престъпление по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК – участник в организирана престъпна група. Приемал е поръчки за изработването на фалшиви документи, във вр. с ДП с рег. № 122/2019 г., по описа на СО – СП и пр. пр. № 1156/2019 г. , по описа на СП. В процесната заповед е посочено, че лицето се задържа с цел пресичане на извършваната от него престъпна дейност, осигуряване на присъствието му при извършване на действия по разследването по воденото досъдебно производство, както и предотвратяване на евентуалното уведомяване на други лица съпричастни към извършваната престъпна дейност – обстоятелства, които биха довели до разконспириране на извършваните мероприятия, укриване на всички участници в престъпната дейност и възпрепятстване възможността за събиране на годни доказателства по воденото разследване.

При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР. Същата съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, но при издаването на заповедта неправилно е приложен материалният закон, тъй като не са събрани доказателства, че към момента на издаване на заповедта са били налице предпоставките по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно: административният орган не е разполагал с данни, от които може да се направи предположение за извършено престъпление. Съгласно цитираната разпоредба, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление, поради което е задължително преди издаването на заповедта за задържане да са събрани доказателства, обосноваващи предположение за извършено престъпление.

Съгласно чл. 74, ал. 2, т. 2 ЗМВР заповедта следва да съдържа фактическите и правни основания за задържането. В решението от 24 юни 2014 г. на ЕСПЧ по делото П. и П. срещу България по жалби № 50027/08 и № 50781/09 е посочено, че чл. 5, § 1, б. "с" (буква "в") от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи изисква лицето да е задържано по "обосновано подозрение", че е извършило престъпление. Такова подозрение не може да бъде общо и абстрактно (параграф 46). Пзоваването само на приложимите разпоредби, но не на каквито и да било специфични обстоятелства или действия само по себе си може да бъде достатъчно основание за Съда да заключи, че лишаването от свобода на жалбоподателите е несъвместимо с принципа на защита от произвол (параграф 47).

Настоящият състав на АССГ споделя извода на СРС за незаконосъобразност на

оспорената заповед поради несъответствието ѝ с целта на закона и в нарушение на принципа за съразмерност по чл. 6 АПК. Задържането за срок от 24 часа по чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН, която се прилага с цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. Законосъобразно съдът е приел, че в случая не се установява съответствието на оспорения акт за задържане с посочените цели.

Настоящата инстанция не споделя възражението, направено в касационната жалба, че са били налице данни за извършено престъпление към момента на издаване на процесната заповед, още повече, че не става ясно какво е конкретното участие на А. в разследваното сдружение.

По тези съображения, настоящият състав намира, че обжалваното съдебно решение не е засегнато от пороци съставляващи касационни основания по чл. 209 АПК и следва да бъде оставено в сила.

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3593 от 28.09.2022 г. по анд № 16915/2021 г. на СРС, НО, 104 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: